

Index Rerum,

in factum, potest de novo inchoari, per aliud triennium, ib. n. 64
 Instantia si periret biennio, ex Trid. acta omnia ordinatoria iudicii perirent, ut citationes, libelli, termini, conclusiones, & similia, p. 508. n. 67
 Instantia quid sit, p. 278. n. 67
 Cæpta Instantia compossessore beneficii mortuo, transit in successorem in eodem statu, p. 591. n. 380
 Instantia inchoata sub nomine dignitatis, transit ad successorem dignitate activè, & passivè, ibidem numero 309
Institutio.
 Institutio judicialiter fiet, & præsentatio, si proposito edicto compareat aliquis de jure patronatus opponens, vel contra præsentatum, p. 276. n. 58
 Et quibus temporibus hæ exceptiones opponantur, ut primæva natura provisionis alteretur, & judicialis efficiatur, ibid. n. 49
 Institutio, & confirmatio fiet extrajudicialis, si appareat legitimus contradictor, vel compræsentatus aliquid objiciens, p. 277. n. 60
 Et idem si promotor fiscalis opponat contra præsentationem, vel præsentatum, ibid. n. 61
 Institutio si fiat cum legitimo contradicte, sententia fertur diffinitiva, secus nullo comparente contradicte, ibid. n. 62
 Institutio & confirmatio facta cum legitimo contradicte non adhibita causæ cognitione, nulla erit, p. 285. n. 138
 Institutio seu collatio quando facienda est ex certo genere personarum, vel ex personis certi generis, quibus aliqua qualitas requiritur (prout in exemplis ibi appositis) aliis facta, irrita est, & nulla ipso jure, p. 399. n. 83
 Institutio facta contemptis patronis est irrita, & propterea appellatio ab ea etiam in Parochiali, ut licita suspendit, p. 403. n. 142
 Institutio facta præsentato à minori parte patronorum, non dicitur facta contempto jure patronatus, ibid. num. 144
Instructio.
 Instructio procedendi in causis violentiæ à consilio Regio & ejus stylo, cæteris fuit missa tribunalibus, p. 56. num. 21
 Instructio, & praxis substantiam procedendi in tollenda vi à iudicibus Ecclesiasticis non deferentibus justæ appellationi recenset l. Regia 36. tit. 5. lib. 2. cujus verba referuntur, ib. n. 23
Instrumentum.
 Instrumentum factum in iudicio paratam habet executionem, p. 320. n. 85
 Tertio cui ex obligatione aliquid resultat, competit executio Instrumenti, ib. n. 92
 Instrumenta & acta conducuntur ad litem, quæ tractantur coram uno notario, non sufficit coram alio notario, etiam ejusdem iudicii & tribunalis præsentare, & producere, p. 386. n. 16
 Instrumentum productum ante litem contestationem, non probat, nisi postea tempore probatio fiat ejus productio, p. 399. n. 90
 Instrumentum præsentatum coram alio Notario quam coram quo acta & lites tractantur, non prodest, etiam si alter Notarius sit ejusdem tribunalis & iudicii, p. 410. num. 240
 Instrumentum semel executum, & bonorum facta adjudicatio, non poterit iterum agi via executiva, prætextu quod non potuerit consequi rem adjudicatam, p. 667. n. 213
Interdictum.
 Interdictum Ecclesiasticum quomodo, & quibus interponatur, p. 196. n. 40
 Interdicta Ecclesiastica quibus privent, ib. n. 41

Interdictum ingressus Ecclesiæ, quod & cujus effectu, ib. n. 42.
 Interdictum ingressus Ecclesiæ, an impediatur exercitium jurisdictionis, ib. n. 43.
 Interdictum ingressus Ecclesiæ quando pro contumacia aut pro crimine imponatur, & an ex eo denegetur sepultura, ib. n. 44
 Interdictum ingressus civitatis, vel palatii, vel suspensus à beneficio suspenditur per appellationem, p. 202. num. 124
 Interdictum quorum bonorum non admittit appellationem suspensivam, p. 448. n. 38
 Quorum legatorum Interdictum non admittit appellationem, ibid. n. 39
 Interdicti de aqua quotidiana & æstiva sententia, cum habet admixtam causam proprietatis, recipit appellationem à tota, p. 452. n. 89
Interesse.
 Interesse iudicis officio debitum crescit usque ad executionem sententiæ, p. 629. n. 21
 Interesse lucri cessantis debitum ex sententia, non est usura, sed assumit naturam sortis, p. 630. n. 28
Interlocutoria.
 Interlocutoriam executioni mandatam non revocet iudex, nisi nulla sit: nam tunc revocat & executionem reponit, p. 949. n. 10. & 21
 Interlocutoriam per quam iudicis officium seu jurisdictionis finitur, veluti si iudex se non iudicem pronunciat, vel appellationem esse desertam, & similia exempla ibi: non poterit revocare, nec reponendo eam jurisdictionem reassumere, p. 107. n. 30
 Interlocutoriam mandatam executioni à iudice vel à parte, iudex non revocat, n. 48. vel si talis quæ abfque facto hominis habeat secum executionem, p. 108. num. 49
 Ab interlocutoria qua iudex declarat fidejussores idoneos, vel minus idoneos licet appellatur, & appellatione non delata vim fieri declaratur, p. 141. n. 51
 Ab interlocutoria qua iudex compellit sive principaliter, sive in consequentiam debitorem, solvere pecuniam debitam minori, sive tutoris, aut curatoris auctoritate, licet appellatur, p. 141. n. 52
 Appellatur ab interlocutoria super comparitione literarum faciendæ vel non, cum concernat articulum probationis amittendæ, p. 150. n. 177
 Ab interlocutoria, qua quis admittitur ad cessionem bonorum in casibus, quibus non debet, licet appellatur, & quales isti sint, remissivè, ib. n. 179
 Ab interlocutoria revocatoria alterius legitime appellatur, ut in exemplo, p. 151. n. 180
 Ab interlocutoria si non est appellatum, an à denegata ejus revocatione petita poterit appellari, p. 165. num. 4
 Ab interlocutoria de admittendis articulis si non est appellatum, potest postea appellari ab ipsa actuali admiffione, p. 166. n. 9
 Ab interlocutoria facilius jus appellationem tollit, p. 205. num. 23
 Per interlocutoriam pervenitur ad diffinitivam, ibid. num. 29
 Interlocutoria super legitimatione personarum an admittat appellationem ubi causa principalis illam non recipit, putà, quia est executiva, p. 207. n. 58
 Ab interlocutoria appellatur, quando per appellationem à diffinitiva reparari nequit, p. 209. n. 81
 Ab interlocutoria non licet appellare, pagina 248. numero 4
 Interlocutoria sententia prout est attentatorum revocatio, non recipit appellationem, p. 263. n. 16
 Ab interlocutoria de admittendis articulis si non est appellatum, nec poterit postea appellari ab ipsa actuali admiffione, & de ratione, p. 497. n. 24

Interlo

& Verborum.

Interlocutoria iudicis declarans falsum & assertum procuratorem legitime comparere, non præjudicat domino in seio, & potest quodcumque de nullitate dicere, p. 558. n. 233
 Quid si Dominus hujus interlocutoria habuisset notitiam, ibid. n. 134. remissivè.
Interpretari, Interpretatio.
 Interpretari sententiam an possit executor, pagina 635. num. 1
 Interpretari & declarare is potest qui actum gessit, ib. num. 2
 Interpretari & declarare verba dubia sæ scripturæ an possit Notarius, ibid. n. 3
 Interpretari & declarare voluntatem defuncti non potest hæres, ibid. n. 5
 Interpretatio pendens ex mera voluntate fieri non potest per successorem, ibid. n. 7
 Interpretatio pendens à juris regulis, & principiis ex actis seu processu, cuilibet iudici successoris pertinet, ibid. n. 8
 Interpretatio generaliter sumpta in quinque species distinguitur, & quas, p. 636. n. 20
 Interpretationis species quis produxerit, ibidem numero 21
 Interpretatio ad duo capita reduci potest, pagina 637. num. 22
 Interpretatio propriè idem est quod congrua verbi, vel orationis declaratio seu expositio, ibidem numero 22.
 Interpretatio largè capitur pro correctiva seu extensiva, ibidem.
 Interpretationem correctivam alius, quàm Princeps facere non potest, ib. n. 23
 Interpretationem extensivam non potest facere iudex nisi circa accessoria & eodem die, ib. n. 24
 Interpretationem propriè, prout est congrua verbi & orationis declaratio, quilibet iudex potest facere, ib. num. 25
 Interpretativa declaratio debet esse congrua, scilicet quando verba non patiuntur, ib. n. 35
 Interpretativa declaratio ea est quæ addit qualitatem demonstrativam, non autem quæ alterat subjectum, ibid. n. 39
 Interpretativa declaratio sustinetur facta circa circumstantias actus, secus circa ejus substantiam, pag. 638. num. 40
 Interpretatio circa substantiam actus dicitur novus actus & gravamen, ibid. n. 41
 Prout si sententiæ puræ executor velit addere conditionem, ibid. n. 41
 Ab interpretativa declaratione iusta & legitima facta per executores, appellationi emissæ non est deferendum, sicuti nec ab ipsa executione cui hæc inest declaratio, ib. n. 45
 Interpretationem non congruam verbis sententiæ & minus legitimam facere executores non patitur, ibid. num. 46
 Interpretativa declaratio debet fieri non in perimendo sed exprimendo, ib. n. 47
 Interpretativa declaratio debet esse verisimilis, ibidem num. 48
 Interpretativa declaratio debet fieri circa contenta in verbis sententiæ, non autem extra limites verborum, quia illa dicitur in præjudicium tertii, ib. n. 50
 Interpretationis iniquitas executoris quomodo & ex quibus sit probandum, p. 639. n. 58
 Interpretatio ea sola executori permittitur quæ deducitur ex verosimilibus conjecturis in processu, verborum significatione & natura attentis, ib. n. 59
 Interpretatio juris tantum valet quantum propria verborum significatione, quæ perinde habetur ac si esset expressa, ibid. n. 60

Interpretatio quæ subintelligitur juris intellectiva dicitur non extensiva, ibid. n. 61
 Interpretatio faciendæ est ut sententia iusta appareat cum iusta præsumatur, ibid. n. 67
 Interpretatio sententiæ dubiæ sumitur ex actis, cum præsumatur lata ex causa in processu deducta, & quæ ex eo apparet, ibid. n. 68
 Interpretatio faciendæ est in dubio contra eum, qui se fundat in sententia sicut & in contractu, p. 640. n. 78
 Interpretationem extensivam facere potest iudex circa sententiæ accessoria, putà fructus, expensas, &c. & tunc non nisi intra dierum naturalem, p. 644. n. 126
 Interpretativa declaratio verbi dubii, aut orationis confusæ sententiæ, etiam post diem naturalem peti potest, ibid. n. 127
Intimatio.
 Intimatio provisionis ordinariæ absque scrupulo fatendum est, quod non sit citatio, sed simplex monitio non supponens jurisdictionem momentis, & à quolibet iudice faciendæ, p. 64. n. 142
 Intimatio decreto conditionali, actorum repositione secuta, acta per iudicem ad quem remanent irrita, & nulla, p. 110. n. 78
 Intimatio sententiæ quomodo faciendæ est condemnato, p. 409. n. 22
Intrusus.
 Intrusi titulus & possessio est infecta inanis nec restitubilis, quia caret juris fomento, p. 583. n. 196
 Intrusus lite pendente non admittitur ad appellandum ab intimazione executorialium inter alios expeditarum, & quare, ib. n. 197
Inventarium.
 Inventarii in confectioe possunt inter alios legatarii clerici citari per iudicem laicum, p. 63. n. 136
Joannes Igneus.
 Joannes Igneus reprehenditur asserens, Hispaniarum Reges habere jus præsentandi Prælatos ratione concessionis Caroli Regis Francorum, p. 432. n. 142
 Recensentur Doctores, qui ex Chronicis & Historicis falsam demonstrant Ignei asseritionem, ib. n. 243
Judex.
 Judex ordinarius tenetur suos subditos defendere, p. 22. n. 114
 Judicibus Ecclesiasticis exequi volentibus abusus notorios à se factos violenter resistitur per privatam personam, ibid. n. 116
 Vim fieri, iudicem Ecclesiasticum non deferentem appellationi legitime, & ea non obstante procedentem ad executionem, concors omnium sententia est, p. 29. num. 181. in hoc autem nova auctoritas consideratio, ibidem.
 Judex ad quem, non à quo, habet jurisdictionem pronuntiandi super legitimitate appellationis, p. 34. numero 212
 Judex debet ad sui solam instructionem cognoscere de qualitate appellationis, non verò quoad partes pronuntiare cum sit jurisdictionale, & ipse iudex à quo jurisdictione careat, ibid. n. 213
 Judex secularis de facto etiam rei spiritualis incidentes cognoscit, p. 35. n. 217. ut in observatione juramenti, & in possessorio rei spiritualis, ib.
 Judex inordinatè procedens & contra jus exequendi suam sententiam dicitur privata persona, & ut privatus, & sine jurisdictione procedit, ib. n. 218
 Judex de facto procedens, de facto & sine jurisdictione procedere, & reponere debet, ib. n. 219
 Judices Ecclesiastici incurrunt in Bullam Cœnæ Domini vim facientes & contra præcepta canonica procedentes ad executionem sententiæ non obstantibus legitimis appellationibus, p. 38. n. 237
 Judices laici non possunt inhibere Ecclesiasticis, cum in eos nullam habeant jurisdictionem, p. 41. n. 278
 Judices

Index Rerum,

Judices laici non possunt prae-textu violentiae iudicibus Ecclesiasticis inhibere, ib.
 Iudicis iniquitatis inter procedendum probatio est, actorum inspectio, p. 61. n. 110. & 114.
 Iudex Ecclesiasticus rogatur à Senatu, ut per terminum 60. dierum absolvat excommunicatos, interim dum articulus violentiae decernitur, p. 64. n. 149.
 Iudex Ecclesiasticus antequam constet notoriè de violentia per actorum inspectionem, non potest cogi, excommunicatum absolvere, p. 65. n. 170.
 Iudex à quo juris ministerio, etiam non deferens iustae appellationi inhibetur, p. 66. n. 184.
 Iudicibus duobus se ad iudicem inhibentibus super competentia jurisdictionis, quemadmodum est recurrendum ad Senatum per viam violentiae, & quod decretum detur, p. 69. n. 226.
 Iudex se incompetentem declarans, potest in expensis condemnare, p. 70. n. 242.
 Iudex Ecclesiasticus, qui vim intulit, an possit expensis multari, ibid. n. 243.
 Iudicem Ecclesiasticum vim inferentem non posse in expensis multari, verius ostenditur, ibid. n. 245.
 Iudex secularis potest condemnare in expensis clericum vim inferentem, & spoliantem, cuius cognitio in pluribus Christianorum ditionibus praestatur, remissivè, p. 71. n. 248.
 Iudex Ecclesiasticus inobediens provisionibus Regiis sive ordinariis, sive a la sabbre carta multatur in expensis, ibid. n. 249.
 Iudex incapax non potest clericum differentem declinatoriam in expensis condemnare, ibid. n. 259.
 Iudici Ecclesiastico remittit Senatus delationem, & reprobationem faciendam, cui hoc competit, pag. 74. n. 302.
 Iudex inferior quae gerere potest appellatione pendente, remissivè, p. 77. n. 31.
 Iudex superior inter cognoscendum an inferior bene vel male processerit, attendit statuta, & stylum tribunalis iudicio inferioris n. 80. n. 2. & 3.
 Iudex Ecclesiasticus subrogatus in locum iudex secularis eodem modo procedit, quo iudex secularis procedere debebat, p. 81. n. 6.
 Iudex Ecclesiasticus deficiente iure canonico potius debet attendere jus Regni, quam jus civile, & è converso, ibid. n. 15.
 Iudex laicus potest aliquid intimare clerico, ut certiorato pareat praedictum, ut constituatur in mora, aut mala fide, p. 84. n. 7.
 Iudex uterque est competens ad cognoscendum de eo, qui existens in uno territorio occidit alium existentem in altero territorio cum sclopo, ibid. n. 14.
 Iudex Ecclesiasticus provisioni Regiae sibi intimatae respondens, jurisdictione carere, ut pluribus casibus ibi relatis; quid faciendum, ne inane sit decretum Regium, p. 93. n. 2.
 Iudex deferens appellationi aliàs non legitimae, seu non deferendae, abdicat à se omnimodam jurisdictionem, ibid. n. 3.
 Iudex inhibitus ad inhibitionem superioris, vel se inhibens caret jurisdictione, nec aliquid decernit in sententiae executione, etiam privilegiatae, p. 94. n. 4.
 Et idem in iudice se declarante non iudicem remissivè, ibid. n. 3.
 Iudex qui defunctus est officio suo, non potest se in causa intromittere, ibid. n. 6.
 Iudex Ecclesiasticus non debet adstringi per provisionem Regiam ad faciendum id, quod sibi prohibitum est, ibid. n. 8.
 Iudex procedens juris ordine non servato reputatur privata persona, & sine jurisdictione, ib. n. 12.
 Quae de facto sunt à iudice, de facto per eum revocari jus est, ibid. n. 13.

Iudex qui praetermissio juris ordine, & sine citatione possessionem abstulit, poterit de facto eam revocare, ib. n. 14.
 Iudex facilis in concedendo, ita debet esse in reponendo, ib.
 Iudex, qui tenentem & possessionem abstulit alicui non citato, illam eidem restituere potest, nec sibi obstat quòd officio suo functus sit, ib. n. 15.
 Iudex revocando possessionem nulliter, datam procedit tanquam persona privata, & praesumitur facere modo, quae facere potest, ibid. n. 16.
 Iudex Ecclesiasticus ad reponendum non eget jurisdictione, & idèd contra eum secunda iussio, vulgò sabbre carta expedienda, ad reponendum cum effectu, p. 94. n. 23.
 Iudice Ecclesiastico vim inferente mortuo ante repositionem, an evanescere decretum violentiae debeat, cum ipse sit gravans & attentans, & contra eum oppressus in Senatu querelam obtulit, & decretum contra eum dirigitur, p. 96. n. 42.
 Contra illum iudicem per viam querelae agitur, quae suum auctorem comitatur, ib. n. 48.
 Iudex successor in jurisdictione seu tribunali iudicis vim inferentis omnino tenetur provisionem Regii Senatus adimplere, & attentata à suo praedecessore, reponere cum effectu, & appellationi deferre, ib. n. 53.
 Si plures dati sint Iudices in aliqua causa, & postea aliqui, vel etiam omnes immutati fuerint; nihilominus eadem dicitur causa, ib. n. 55.
 Iudex non tanquam persona privata consideratur, sed tanquam minister iustitiae quam gerit, & administrator dignitatis tribunalis, & quod repraesentat quisquis sit etiam in infinitum, p. 97. n. 60.
 Iudex successor in jurisdictione & tribunali alterius idem reputatur ac praedecessor, cum in eius locum subrogetur, & potest idem facere, quod poterat ille, cuius loco fuit subrogatus, ib. n. 58.
 Quamvis in appellatione requiritur expressio nominis Iudicis à quo; tamen satis est, ut contineat nomen dignitatis Iudicis prout est: appello ab Auditore Camerae, &c. ibid. n. 61.
 Iudex datus loco demortui illum non repraesentat, sed tantum dignitatem quae est corpus quoddam fictum quod comprehendit subiecta tanquam membra illius corporis ficti, ibid. n. 63.
 Iudex praedecessor, & successor quamvis diversi sint personarum respectu, eo tamen habito ad dignitatem & administrationem, & coequalitatem potestatis, verè idem sunt, ibid. n. 66.
 Iudex successor verè idem iudex ac praedecessor reputatur, praecipuè quando iudex accipitur pro jurisdictione, vel tribunali, ibid. n. 67.
 Iudex successor potest taxare expensas reservatas taxati in sententia praedecessoris, ibid. n. 68.
 Iudex successor potest sententiam dubiam praedecessoris interpretari, ibid.
 Iudex successor, vel aliter loco alterius datus, causam assumit in eodem statu, eamque determinat ex eisdem actis, p. 98. n. 51.
 Iudex successor procedit eo modo quo & praedecessor processit, ibid. n. 72.
 Iudex successor vel in alterius locum subrogatus, potest ea omnia facere, quae poterat illius praedecessor, ib. num. 78.
 Iudex successor ordinarius potest in integrum restituere contra factum sui praedecessoris, ib. n. 79.
 Iudex successor potest absolvere ab excommunicatione decreta per praedecessorem, ib. n. 80.
 Iudex praedecessor potest reponere attentata à se gesta, & eodem modo successor, ib. n. 81. & 84.
 Iudex à quo in casibus, quibus reponit attentata à se vel alio facta, poterit idem successor, ib. n. 82.

Non

& Verborum.

Non solum Iudex cuius fuit laesa majestas, revocat attentata; sed etiam ejus successor & subrogatus, cum laesio dicta non personae sed dignitati (quae nunquam moritur) cohaereat, p. 98. n. 83.
 Quod ampliat, sive subrogatus sit expressè ab homine, sive tacitè à jure, ib. n. 93.
 Iudice ab officio remoto, poterit successor ejus attentata revocare ex suo mero officio, ib. n. 86.
 Iudex vim inferens mortuus, impossibile est, ut reponere queat, p. 99. n. 96.
 Iudex Ecclesiasticus adstringitur praecipio tribunalis Regii sub poenarum incursum attentata reponere, & appellationi deferre, p. 102. n. 4.
 Iudex Ecclesiasticus reponendo attentata virtute decreti Regii Senatus ita mandatis, non est qui gravat; sed ipse Senatus cuius decretum exequitur, ib. numero 16.
 Iudex Ecclesiasticus superior adhibitus licitè poterit, si visis actibus iustum visum fuerit, revocare repositionem factam ab inferiore virtute Regii Senatus decreti, cum ad hoc impediendum non se extendat, p. 103. n. 21.
 Iudex quandoque etiam post decem dies datos ad appellandum potest revocare interlocutoriam, dummodo ante diffinitivam, p. 106. n. 6.
 Iudex sive sit ordinarius sive delegatus, suam interlocutoriam revocat, ibid. 8. n. 7.
 Iudex executor mixtus revocat etiam suam interlocutoriam, ib. & arbiter, n. 9.
 Iudex licet non possit actum facere nisi ad petitionem partis, potest tamen iis invitit, & contradicentibus sententiam interlocutoriam revocare, ibid. n. 10.
 Iudex an possit revocare non solum interlocutoriam, sed etiam ipsam revocationem, seu revocatoriam interlocutoriam, ibid. n. 11.
 Iudex an semel vel pluries possit sententiam interlocutoriam revocare, ib. n. 12.
 Iudex semel & iterum tantum potest interlocutoriam revocare & opiniones communes contrariae conciliantur, ib. n. 13. & exemplum doctrinae, n. 24.
 Iudex si post factam publicationem testium, si citata parte ante didicita testificata admittat novos testes, censetur revocare publicationem, & idem si post conclusionem admittit iura, censetur revocare conclusionem, ib. n. 18. & 19.
 Iudex qui se incompetentem pronuntiavit, non potest ipsam pronuntiationem revocare, p. 107. n. 31. & si de facto revocat, non valet revocatio, n. 32.
 Iudex delegatus etiam de partium consensu non potest interlocutoriam, qua se non iudicem pronuntiavit, revocare, ib. n. 33.
 Secus in ordinario, qui potest revocare, ib. n. 34.
 Iudex delegatus, qui se incompetentem declaravit in articulo dependenti à principali, & non in ipso principali, potest revocare dictam declaratoriam, quia sibi remanet iurisdictio, ib. n. 35.
 Iudex delegatus revocat interlocutoriam per quam finitur iurisdictio, si ab ea fuerit appellatum, ibidem num. 26.
 Iudex qui derulit appellationi interpositae ab interlocutoria, non poterit eam revocare, p. 108. n. 37.
 Iudex postquam derulit appellationi, potest de consensu partium revocare gravamen, ib. n. 39.
 Iudex à quo postquam derulit appellationi, potest [re integra] vel de consensu partium revocare gravamen, ib. n. 50.
 Iudex postquam derulit appellationi, aliàs non deferendae, si à tali delatione est appellatum, licitè revocat delationem, & gravamen, ib. n. 51.
 Iudex à quo post inhibitionem sibi delatam non potest interlocutoriam revocare, ib. n. 42.
 Iudex inhibitus, si inhibito est nulla, & minus legiti-

ma, potest (ea non obstante) revocate interlocutoriam, ib. n. 43.
 Iudex inhibitus post inhibitionem revocat interlocutoriam à se latam, si est nulla, ib. n. 44.
 Iudex non revocat interlocutoriam executioni mandatam, ib. n. 45.
 Iudex qui apposita exceptione contra mandatum legitimum, Procuratorem declaravit, & ut talis lis contestata est, non potest talem declarationem revocare, ib. n. 46.
 Iudex pronuncians dandum esse fideiussorem per interlocutoriam eo dato, non revocat dictam interlocutoriam, nisi de partium consensu, ib. n. 46.
 Iudex revocat interlocutoriam executioni mandatam de consensu partium, ib. n. 50.
 Iudex revocat interlocutoriam executioni traditam cum causae cognitione, ib. n. 51.
 Iudex revocat interlocutoriam executioni traditam, si sit nulla ex aliquo juris defectu, p. 109. n. 53.
 Iudex revocat interlocutoriam latam officio Iudicis mercenario actioni deserviente, non tamen officio iudicis nobili, ut in decretis interponendis, & similibus, ib. n. 54.
 Aliae limitationes & declarationes ad regulam l. quod iussit, remissivè, ibid. n. 55.
 Magis honorificum est iudici Ecclesiastico decretum conditionale, ut si in electione ejus an velit procedere, & reassumere, ib. n. 63.
 Non quidquid Iudicis potestati relinquitur, id juris necessitati submittitur, ib. n. 64.
 Iudex, quamvis possit interlocutoriam à se latam revocare, ad id praecisè cogi non potest, ib. n. 65.
 Iudex executor data possessione absque citatione citandorum & sine causae cognitione si amplius audiat, & de novo citet, debet prius & possessionem, & attentata antea facta reponere, ib. n. 67.
 Iudex qui aliàs non potest revocate suam interlocutoriam, ut in casibus relatis si nulla sit, quocumque modo revocare potest, p. 110. n. 68.
 Iudex delegatus sive ordinarius, & non alius, cognoscit de nullitate interlocutoriae à se latae etiam diffinitivae habentis, ib. n. 69.
 Iudex potest revocare sententiam diffinitivam quae non transit in rem iudicatam, ib. n. 70.
 Iudex Ecclesiasticus inhibitus ante repositionem virtute decreti conditionalis, non poterit amplius uti alternativis ejus decreti, p. 111. n. 91.
 Iudex inferior tacitè est inhibitus à jure interposita legitima appellatione, etiam si non deferat, p. 114. n. 19.
 Iudici exequi volenti suam sententiam appellatione pendente, potest pars resistere, urbanus tamen Princeps, cuius proprium officium est, p. 115. n. 32.
 Iudex Ecclesiasticus inhibens seculari ne exequatur instrumentum, dum cognoscit de ejus usura, si illud non esse usurarium declarat, & ut secularis possit procedere, an appellatione subsequuta ab hac sententia secularis procedet, p. 117. n. 47.
 Superfedere tenetur Iudex, interim, dum articulus incidens terminatur ab alio iudice, cui cognitio competit, p. 120. n. 1.
 Iudex superior causa cognita potest super sententiae executione & attentatis terminare, nullo habito respectu ad decretum violentiae directum inferiori, p. 130. n. 41.
 Iudex non deferens iustae appellationi punitur, pag. 131 n. 52.
 Iudex deferens appellationi minus legitimae non punitur, ib. n. 53.
 Iudex qui reum incarcerare jubet non obstante ejus appellatione, non innovat, sed jus publicum, ut delicta puniuntur, conservat, p. 139. n. 14.
 Iudex tenetur admittere exceptiones dilatorias, vel perem-